

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 182/2025
26.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Зорана Којића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.1/23 од 04.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.811/24 од 12.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 26. фебруара 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Којића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.1/23 од 04.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.811/24 од 12.11.2024. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.1/23 од 04.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка пуномоћника оштећеног, чија ће висина бити опредељена посебним решењем, а на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен је обавезе накнаде преосталих трошкова и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.811/24 од 12.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.1/23 од 04.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Којић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да окривљени АА нема својство одговорног лица, јер „Риболовачки Савез Војводине“ има својство удружења, које послује по Закону о удружењима, а окривљени је у време извршења дела био његов заступник и председник извршног одбора, те се на њега није могла применити одредба члана 112. став 5. КЗ, која прописује ко све има статус одговорног лица. Поред тога, у захтеву се наводи да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела због ког је оглашен кривим, већ евентуално кривичног дела утаје из члана 207. став 5. КЗ, обзиром на чињеницу да је окривљени до туђе покретне ствари – новца, дошао случајно, тако што је искористио грешку уплатиоца средстава – новчаног износа на рачун удружења чији је био заступник.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 1. КЗ чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела. Облик овог кривичног дела из става 2. истог члана постоји уколико је извршењем дела прибављена имовинска корист која прелази износ од 450.000,00 динара.

Одредбама члана 112. став 5. КЗ прописано је да се одговорним лицем у правном лицу сматра лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши

одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени АА у временском периоду од 04.12.2019. до 25.02.2020. године, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, те свестан свог дела и хтео његово извршење, свестан да његово дело забрањено, као председник и законски заступник Спортског савеза „Риболовачки савез Војводине“ искоришћавањем свог овлашћења прибавио Спортском савезу противправну имовинску корист у износу преко 450.000,00 динара, тако што је новац у износу од 500.000,00 динара, који је на рачун Спортског савеза дана 02.12.2019. године грешком уплаћен од стране Клуба спортских риболоваца „Октопус“ из Кикинде, трошио на плаћање различитих дуговања које је Спортски савез „Риболовачки савез Војводине“ имао према другим физичким и правним лицима, иако је знао да је новац грешком уплаћен и да треба да буде враћен на рачун Клуба спортских риболоваца „Октопус“ из Кикинде.

По оцени овога суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, због ког је окривљени и оглашен кривим, а не битни елементи кривичног дела утаја из члана 207. став 5. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Ово стога што је окривљени у време извршења дела обављао функцију председника и законског заступника Спортског савеза „Риболовачки савез Војводине“, те имајући у виду да је чланом 4. Статута спортског савеза „Риболовачки савез Војводине“ прописано да овај спортски савез има својство правног лица, са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и тим статутом, а који представља и заступа председник извршног одбора, сходно члану 7. став 1. статута.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да окривљени у време извршења кривичног дела није имао својство одговорног лица, те да се у његовим радњама не стичу битни елементи кривичног дела из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ, већ кривичног дела из члана 207. став 5. КЗ, оцењен је неоснованим.

Исти захтев одбачен је као недозвољен у осталом делу, обзиром да се у осталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да је окривљени задржао погрешно уплаћен новац искључиво у намери заштите имовинских интереса „Риболовачког савеза Војводине“, односно у циљу отклања штетних последица по имовину удружења чији је био заступник, и побија умишљај окривљеног за извршење предметног кривичног дела, па како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485.

став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић